

de regering van Nicaragua wél een inventarisatie heeft gemaakt van de behoeften en aan het buitenland gedetailleerde projectaanvragen stuurt. De regering weet wat ze nodig heeft maar weet ook, dat zij alleen hulp zonder voorwaarden accepteert. De verworven onafhankelijkheid wil zij niet weer inruilen voor geld.

Giften

Er liggen nu twee heel concrete onderwijsprojecten, door de regering van Nicaragua zorgvuldig uitgekozen en aan de Nederlandse Universiteiten en hogescholen (én hun achterban) aangeboden om ze te ondersteunen. Beide projecten sluiten direct aan bij de behoeften van het land: de wederopbouw van het door uitbuiting en oorlog geteisterde Nicaragua, dat nu eindelijk een regering heeft, die de belangen van heel het Nicaraguaanse volk wil dienen (zie hiernaast een overzicht van de geschiedenis van Nicaragua, eerst decennia lang een wingewest van de VS en daarna 44 jaar lang een privé-wingewest van de familie Somoza, die zelf door zijn bezittingen het belangrijkste deel van de economie van Nicaragua beheerste).

Giften zijn welkom op postgiro 283200 t.n.v. VU, afd. Financien, Postbus 7161 te Amsterdam onder vermelding van „VU voor Nicaragua”. Informatie bij het initiatiefkomité: tel. 020-945869.

tegen de Somoza-dictatuur effectieve en reële participatie zullen hebben in die regering. Ook verklaarde zij een buitenlandse politiek van niet-gebondenheid te willen om banden te kunnen aanknopen met alle landen, die het zelfbeschikkingsrecht evenals rechtvaardige en op wederzijds belang gebaseerde economische verhoudingen respecteren. De FSLN heeft woord gehouden.

Een interessant gegeven tenslotte waarom de opbouw van een rechtvaardige maatschappij in Nicaragua goede kansen maakt is, dat het inmiddels genaaste bezit van de Somoza's zo'n overwegend deel van de Nicaraguaanse economie uitmaakte, dat de maatschappij ingrijpend kan worden hervormd zonder gevestigde belangen aan te tasten. Als de regering zegt, dat landhervorming de eerste prioriteit heeft, dan hoeft geen enkele grootgrondbezitter voor zijn akkers te vrezen: het gaat slechts om Somoza's grond. Het bijna-monopolie van de dictator in zoveel sectoren van de economie wordt achteraf een voordeel: alleen zijn verdrijving al schept één van de belangrijkste voorwaarden voor een rechtvaardige ontwikkeling ten gunste van heel het volk.

Van 21-24 november wordt aan de VU een congres gehouden over het thema „De Internationalisering van de Klassenstrijd” waaraan deelgenomen wordt door vertegenwoordigers van vier bevrijdingsbewegingen, de NPA (Filipijnen), het Fretilin (Oost-Timor), Polisario (West-Sahara) en het Frelimo (Mozambique). Het wordt georganiseerd door de „Projectgroep Imperialisme - Indonesië” binnen de Subfaculteit der Politicologie.

Deze projectgroep is een onderwijs/onderzoeksgroep, waaraan in de afgelopen jaren ruim 75 studenten verbonden zijn geweest. Project-begeleider Mr. Dr. P. J. Idenburg speelde er 'n belangrijke rol in.

„Wat is de bedoeling van dit congres?” vroeg VU-magazine aan de

organisatoren. Want een congres onder deze titel is niet iets wat je aanstonds aan de VU verwacht.

Remi van Kleef, lid van de projectgroep, student politicologie legt de bedoeling in dit artikel uit.

Hij had ook de eindredactie van de Congresmap, die voor f 6,- te koop is in de VU-boekhandel. Toegangsbevisen tot het congres zijn te krijgen door een girobetaalkaart van f 12,50 te sturen naar de Projectgroep, Koningslaan 31, 1075 AB Amsterdam. Er verschijnt ook een tweede map met achtergrondinformatie over de bevrijdingsbewegingen met bijdragen van Peter Custers en dr. L. Schuurman (over de bevrijdingstheologie) en het programma van de workshops.

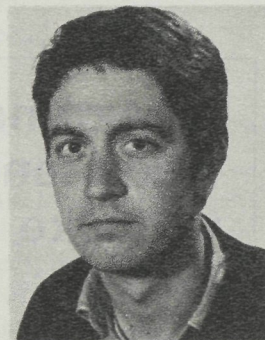
Waarom congres aan VU over internationalisering van de klassenstrijd?

Iran, Nicaragua, Zimbabwe, Guatemala. Namen die synoniem zijn met strijd en geweld. Het zijn namen van landen waar een bevrijdingsstrijd wordt gevochten. Elk land met zijn bijzondere kenmerken, elk land met zijn specifieke resultaten.

In de geschiedenis komt het steeds weer voor dat brede lagen van de bevolking op de been komen en dat politiek zeer verschillende groeperingen zich verenigen tegen een bepaalde dictatuur.

Zo is de Sjah van Iran verjaagd door een unieke coalitie van onder meer Moslims, sociaal-democraten en socialisten/communisten. En ook de Nicaraguaanse dictator Somoza is verslagen door vertegenwoordigers van een breed politiek spectrum.

De problemen van relatief jonge regimes in Angola, Mozambique, Nicaragua e.d. zijn talrijk, niet alleen internationaal, maar ook binnen hun eigen land. Niet zelden is er dan namelijk sprake van een fractionering van het nieuwe machtsblok: een uiteenvallen van de revolutionaire oppositie.

door Remi van Kleef

Deze onzekere uitkomsten van bevrijdingsstrijd impliceren dat niet elke willekeurige bevrijdingsbeweging een progressieve strijd voert.

Deze nationale volksstrijd zal een centraal onderwerp zijn op een congres dat van 21-24 november zal worden gehouden aan de Vrije Universiteit. Een kongres met als roepnaam „De internationalisering van de Klassenstrijd” en als specifiek thema „Marxistische theorie en nationale volksstrijd” is geen alledaags gebeuren aan de VU. Dit artikel wil een toelichting zijn.

Projectgroep Imperialisme-Indonesië

Het congres wordt georganiseerd door